

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 252

van **IMMANUEL DE REUSE**

datum: 31 maart 2021

aan **BART SOMERS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

Lokale besturen - Tewerkstelling mensen met een handicap

In de beleidsnota Gelijke Kansen stelt de Vlaamse overheid dat ze de vele voorbeelden van inclusief samenleven sterker onder de aandacht wil brengen en dat er daarom goede praktijken gebundeld zullen worden en ook ter beschikking aan lokale besturen gesteld zullen worden. De lokale besturen zijn volgens de beleidsnota namelijk de regisseur van het lokale gelijkekansenbeleid, aangezien gemeenten het best geplaatst zijn om via participatie en coproductie met alle inwoners beleid te maken.

In de enquête naar de arbeidskrachten van 2018 gaf 15% van de Vlaamse bevolking op beroepsactieve leeftijd (20-64j) aan dat ze in beperkte of sterkere mate beperkt waren in hun dagelijkse activiteiten door een handicap, langdurige aandoening of ziekte. Zo was in 2018 amper 46% van de mensen met een handicap of chronische ziekte tewerkgesteld in Vlaanderen, terwijl de totale werkzaamheidsgraad 74% bedroeg. Mensen met een handicap of chronische ziekte lopen dan ook een veel groter risico om in armoede te belanden.

De toepassing Arvastat (Arbeidsmarkt Vraag- en AanbodSTATistieken) van VDAB geeft aan dat er in februari dit jaar 189.225 niet-werkende werkzoekenden (NWWZ's) waren, een stijging van 3,7% tegenover exact een jaar geleden. Tot dit aantal horen 33.228 niet-werkende werkzoekenden met een handicap, wat maar liefst 17,6% van het totale cijfer is, en een stijging van 5,5% tegen het jaar ervoor. Op vlak van tewerkstelling van personen met een handicap is er in dit land nog veel ruimte voor verbetering. Zo stelt de federale overheid in de kabinetten enkel 0,77% personen met een handicap tewerk en komt ook de Vlaamse overheid niet aan het streefcijfer van 3%.

Voor lokale besturen werd in 2007 een streefcijfer van 2% ingevoerd voor de tewerkstelling van mensen met een handicap, maar in het verleden werd al aangehaald dat ook daar in verschillende steden en gemeenten het streefcijfer niet gehaald werd. Uit een bevraging in 2016 bleek dat in zowel Oost- als West-Vlaanderen slechts 26% van de lokale besturen aan dat streefcijfer kon voldoen. Limburg was toen de beste leerling van de klas, maar ook daar lag het aantal steden en gemeenten die minstens 2% personen met een handicap tewerkstelden op amper 38%. In heel Vlaanderen waren er toen 53 gemeenten die zelfs geen enkele persoon met een handicap tewerkstelden. Ook bij de OCMW's lag dat cijfer veel te hoog, zo waren er namelijk 40% van de OCMW's die dit niet deden.

1. Hoeveel mensen met een handicap zijn effectief tewerkgesteld bij de lokale besturen? Hoeveel zijn dat er procentueel? Graag een overzicht per stad/gemeente.
2. Indien er geen recente gegevens zijn, plant de minister een nieuwe bevraging uit te sturen om deze informatie op te vragen? Zo niet, waarom niet?
3. Hoeveel van de lokale besturen hebben een contract gesloten met een of meerdere maatwerkbedrijven? Worden personen met een handicap die werken voor maatwerkbedrijven meegerekend in de tewerkstellingscijfers van personen met een handicap bij lokale besturen?
4. Plant de minister de gemeentebesturen die in gebreke blijven aan te sporen om het streefcijfer te halen? Zo niet, waarom niet? Zo ja, zal hij hiervoor een groeipad voorleggen, en tegen wanneer wenst de minister dit streefcijfer dan in elke stad en gemeente te halen? Zal de minister hiervoor stimulansen ontwikkelen?

BART SOMERS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 252 van 31 maart 2021

van **IMMANUEL DE REUSE**

1. Dergelijke gegevens vallen niet onder de meldingsplicht van de lokale besturen. Mijn administratie heeft dan ook geen recente gegevens hierover.
2. Momenteel heb ik geen intenties om een nieuwe bevraging uit te sturen omdat het voor besturen niet eenvoudig is om effectief te achterhalen wie in aanmerking komt als persoon met een arbeidshandicap. We moeten immers rekening houden met de privacy-reglementering waardoor het niet eenvoudig is om persoonsgegevens op te vragen zonder instemming van de betrokkenen. Personeelsdiensten, leidinggevenden of verantwoordelijken kunnen evenmin personeelsleden van wie ze vermoeden dat ze een handicap hebben, zomaar aanduiden als personen met een beperking. De manier van registreren en monitoren verloopt daarom niet in elk bestuur op eenzelfde wijze. Dus ook indien ik een ad hoc bevraging zou opzetten is de vergelijkbaarheid van de data een probleem.
3. De maatwerkbedrijven resulteren onder de bevoegdheid 'sociale economie' waarvoor minister collega Hilde Crevits bevoegd is. Mijn administratie heeft dan ook geen gegevens over het aantal lokale besturen dat een contract heeft gesloten met maatwerkbedrijven of over de tewerkstelling van deze personen.
4. Ik vertrouw erop dat de lokale besturen beseffen dat een divers personeelsbeleid nodig is. Ik laat het echter aan de autonomie van de lokale besturen over om te beslissen hoe ze hun diversiteitsbeleid aanpakken en hoe ze kunnen voldoen aan het streefcijfer van 2% van personeelsleden met een arbeidsbeperking.

Daarnaast wil ik verwijzen naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag met nummer 191 van 2 maart 2020. Hierin worden alle initiatieven opgesomd om de lokale besturen te ondersteunen om het streefcijfer van 2% te behalen. Ik meen dat er voldoende mogelijkheden bestaan om de lokale besturen hierin te ondersteunen.